

Pinksteren 2021

Met het voorjaar wil het dit jaar niet zo vlotten. April was vooral koud. En het bedwingen van het coronavirus duurt ook langer dan gehoopt. Komend weekend is het al Pinksteren en in mijn beeldvorming zou het mooi weer moeten zijn. De behoefte om er op uit te trekken groeit bij de gedachte.

Maar Pinksteren is ook het feest dat de missie van de kerk symboliseert. Het gaat niet om verering van De Heilige Geest als een godsvoorstelling maar om de inspiratie die van mensen uitgaat. Mensen die wat van de wereld willen maken, zodat het een mooie wereld is voor iedereen: in de Bijbel het Rijk Gods genoemd; de wereld zoals die volgens mij bedoeld is. Niet een wereld van “ieder voor zich en God voor ons allen”. Voor mij een nogal cynisch gezegde van mensen die er niet in geloven en vooral druk zijn met hun eigen belang.

Pinksteren raakt dus de kern van een geloof. Misschien zelfs meer dan het geloof van een kerk die vooral naar de hemel staart en zijn heil zoekt in plechtig ceremonieel dat nauwelijks nog begrepen wordt. Natuurlijk moet het geloof of de hoop regelmatig worden opgeladen. Dat kost energie maar geeft, als het goed is, ook energie en inspiratie terug.

Het Pinksterfeest geeft ons de moed om de luiken te openen en weer ‘de wereld in te trekken’. Want één ding is zeker: ‘hier en nu’ moet het gebeuren.

Het eigenlijke verhaal van Pinksteren is en blijft actueel. Er is altijd en overal behoefte aan mensen, die wat van de wereld willen maken, die bijdragen en handelen vanuit een Goede Geest.

JvdB